

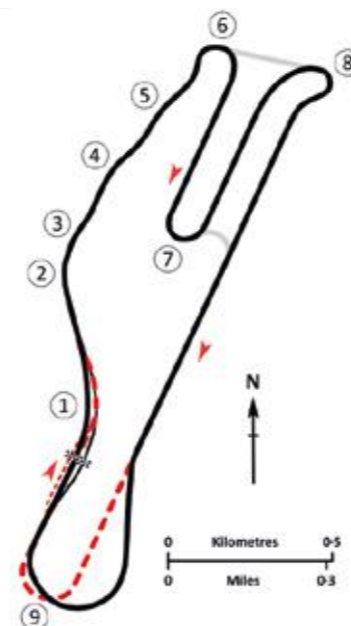

Jeden den v Riverside

Sedět na pohodlné pohovce s pivem v ruce a koukat na to, jak si závodníci na obrazovce nedarují ani setinku, ani milimetr – to má určitě své kouzlo. Ale být při tom, vnímat na vlastní uši řev vysokovýkonných osmiválců, cítit žár slunce i motorů, to pak i ta plechovka piva chutná jinak. A co teprve před bezmála 40 lety? Tak my vás tam prostřednictvím Jima Maxwella vezmeme. Vítejte při Budweiser 400 na Riverside International Raceway!

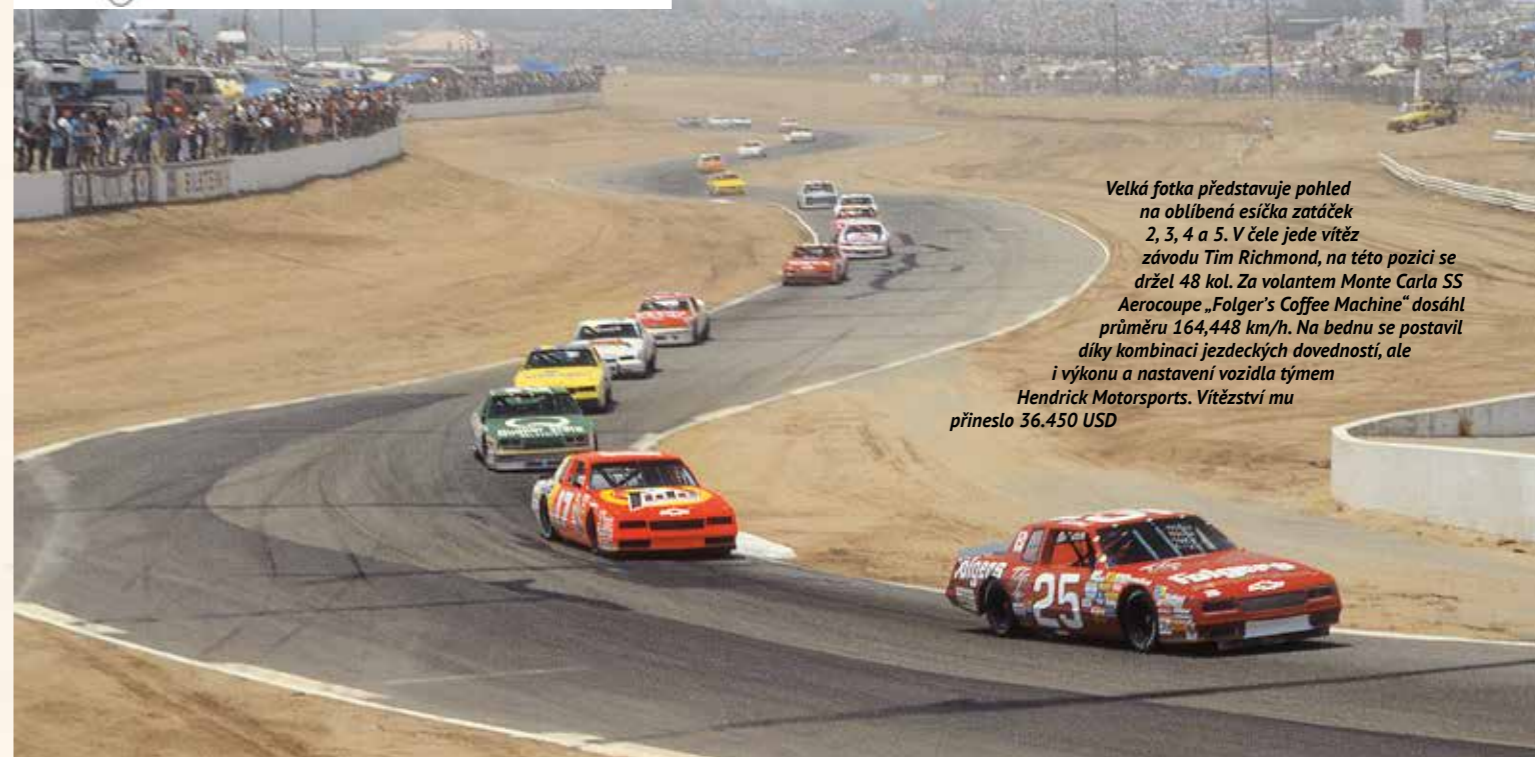
1987
WINSTON CUP
MEDIA
INFORMATION

Pro soutěže NASCAR vypustili pořadatelé jízdu do vracečky ⑦, a zatáčky ⑥ a ⑧ propojili krátkou rovinkou. Červené symboly značí původní trasování tratě z roku 1967. Dnes se v místech této ostré zatáčky nachází nákupní centrum Moreno Valley Shopping Mall...

Dale Earnhardt se v plném tempu řítí do zatáčky 6. Závod tehdy dokončil na sedmém místě

Velká fotka představuje pohled na oblíbená esíčka zatáček 2, 3, 4 a 5. V čele jede vítěz závodu Tim Richmond, na této pozici se držel 48 kol. Za volantem Monte Carla SS Aerocoupe „Folger's Coffee Machine“ dosáhl průměru 164,448 km/h. Na bednu se postavil díky kombinaci jezdeckých dovedností, ale i výkonu a nastavení vozidla týmem Hendrick Motorsports. Vítězství mu přineslo 36.450 USD

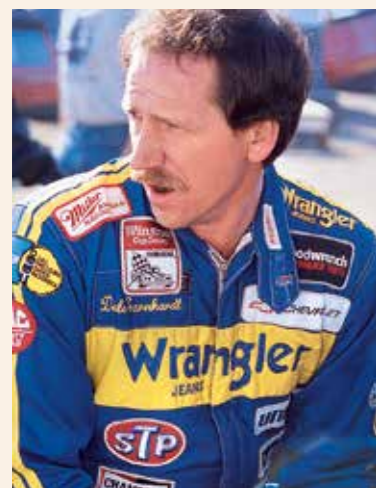
Tahle kalifornská asfaltka byl proslavený kus americké půdy. Otevřeli ji už v roce 1957 a od té doby po ní dlouho dusaly pneumatiky strojů nejlepších z nejlepších. Co se týče druhů závodů, vystřídal se na jejím asfaltu snad všechny myslitelné. Už na první pohár se přišlo podívat na čtyřicet tisíc diváků, to už bylo (a je) co říct! Samotná trať se nacházela v oblasti Sunnymead ve zcela anonymním kousku okresu Riverside, a tedy doslova v zemi nikoho. Celá dráha o délce 5,26 kilometrů se rozprostírala na ploše přibližně 210 hektarů. Všude kolem otiskly nohy či pneumatiky nějaké slavné osobnosti. Riverside prostě vždy přitahoval! Domovské právo tady měla proslulá závodnická škola Carrolla Shelbyho, trať si prožila pořádný kus hvězdné slávy v několika napínavých filmech – například Thunder Alley nebo Grand Prix, ale posloužila i četným společnostem pro testování vozidel nebo doplňků. O reklamní branži ani nemluvě... Půl míle protisměrně jízdy se dokonce využívalo jako dragstrip!

Oldsmobile Johna Krebse, sponzorovaný výrobcem žvýkacího tabáku Skoal, při bleskurychlé výměně pneumatik. Krebs byl pravidelným účastníkem místního seriálu Winston West, tentokrát dojel do cíle se ztrátou několika kol na devětatřicátém místě

Bez diskuse neznámější legendární číslo a barvy v dějinách NASCAR. Snímek vznikl při rychlém průjezdu Pettyho Pontiacu esíčkem. V této době vyhrál svůj dvoustý závod stock cars, konaný 4. července 1984. V celkovém pořadí Winston Cupu ročníku 1987 dosáhl osmého místa celkově

Chvilí před startem se procat do boxů a zblízka cvaknout Dalea Earnhardta. Na podobě jeho kombinézy se určitě podepsal hlavní sponzor Wrangler Jeans. Na levém rameni má nášivku GM Goodwrench, pozdějšího sponzora závodního stroje s číslem 3

s svůj první soutěžní podnik NASCAR! Ne snad, že bych dřív nikdy Riverside nenavštívil, to ne, jezdili jsme se tam kou-

Seriály závodů NASCAR se odehrávaly na úseku s délkou 4,22 km a jelikož bylo zázemí okruhu v Riverside s organizací NASCAR velmi těsně propojené, stalo se toto místo střediskem NASCAR celého západu. Během letních soutěží všichni často trpěli vedrem a mimořádnou pražností, ale jak se zdá, nikomu to příliš nevadilo. Návštěvníci se jen hrnuli... Ovšem pak se k veřejnému zděšení (a nejen fandů automobilových závodů) 2. července 1989 proslavený okruh uzavřel! Naráz byly všechny odjeté závody, všechny předané ceny a všechny vstupenky v diváckých rukou pouhou minutou...

A teď už dejme slovo Jimu Maxwelllovi, jenž měl kliku, že stihl návštěvu Riverside nedlouho před finální stopkou: „Byla to neděle 21. června 1987 a já si ten den fakt užíval! Pro mne byl navíc zvláštní tím, že jsem navštívil

Petty vyjíždí ze zatáčky 9. Petty seděl za volantem v prvním kole, ale protože si předtím zlomil žebra, musel podle pravidel závodů NASCAR předat řízení na všechna ostatní kola do rukou Joea Ruttmana. Neil Bonnett v Pontiacu Valvoline s číslem 75 obsadil třetí místo

V zatáčce 9 vede Bill Elliott před Rickym Ruddem, trojici uzavírá Terry Labonte. Rudd za volantem T-Birdu Buda Moora byl druhý, Labonte jel v Chevroletu Juniara Johnsona a byl čtvrtý, Elliott dosáhl pátého místa v kokpitu Thunderbirdu Harryho Mellinga

Závodů v Riverside právě dominuje „Folger's Coffee Machine“. Vůz vedl celých 48 kol a nakonec dojel první. Podle historiků NASCAR patří Tim Richmonds k nejtalentovanějším jezdčům celého seriálu, dá se srovnat s legendárním Curtisem Turnerem

Stroj s číslem 35, vedený Bennym Parsonsem, byl dvojčetem vítězného „Kávovaru“ Tima Richmondsa. Parsonse po jednašedesáti kolech zradila převodovka...

Závodní speciály Winston Cupu musely mít na předních blatnicích nálepky seřazené na určitých místech, protože NASCAR uzavíral na každou samolepku dodavatele individuální smlouvu o sponzorství

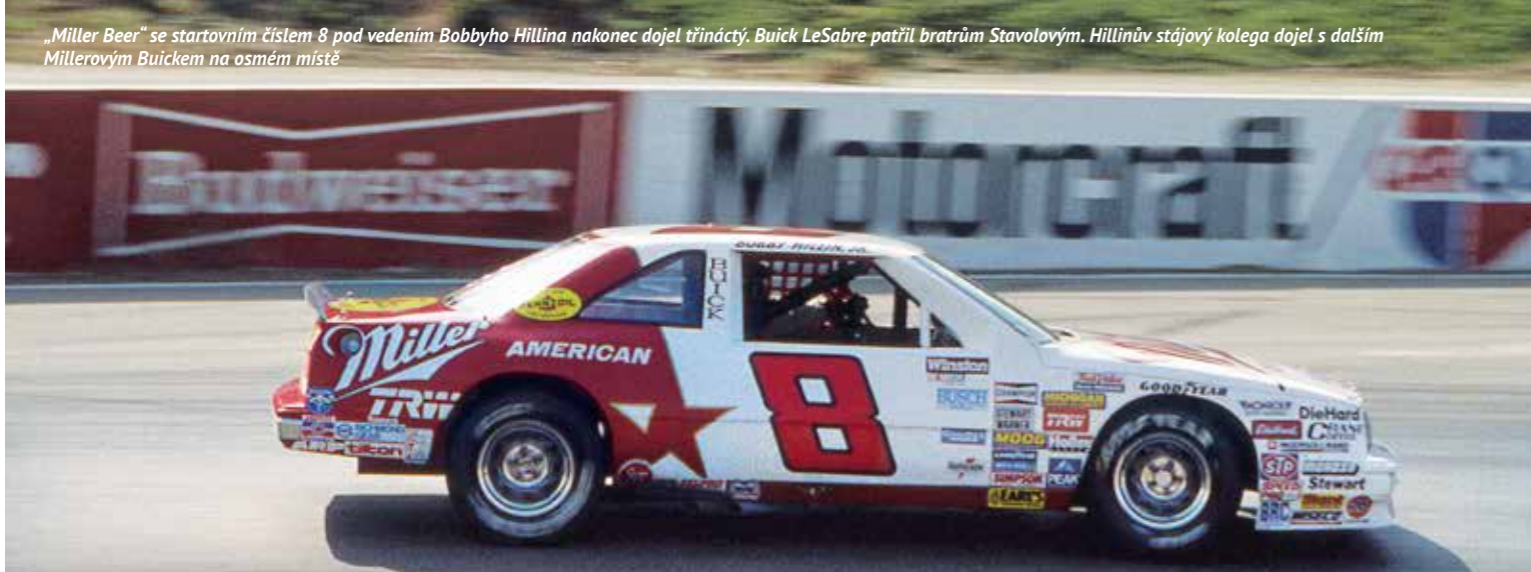
kat třeba na mistráky Off Road SCORE. Ale poprvé v životě jsem se mohl těšit z neomezeného přístupu za bránu s napsím Tisk. Dlouhé roky jsem hlтал články v Stock Car Racing Magazine, a pravidelně v televizi sledoval Richarda Pettyho a jeho káru se startovním číslem 43. Ovšem vidět je oba takhle na živo, to bylo zase něco úplně jiného. Další pečkou byl „Tide“ – novinka ročníku 1987, sponzorovaná výrobcem pracího prášku. NASCAR Winston Cup 1987 se odehrával ve znamení boje především mezi Chevroletem, Fordem, Pontiacem, Buickem a Oldsmobilem. Jen Mopary už nejezdily a ani AMC už od poloviny sedmdesátých let nenastupoval... A když jsem si některé ty nadupané káry mohl prolézt

„Awesome Bill from Dawsonville“ (Úžasný Bill z Dawsonville) – tak nazývali fanoušci NASCARu jezdce Billa Elliotta z Georgie. Celý den podával za volantem T-Birdu „Coors Beer“ stabilní výkony a nakonec dojel pátý...

Občas se objevily i méně známé stroje: na snímku z poháru Budweiser 400 Oldsmobile Hammer Security jezdce Jima Robinsona. Na šestatřicáté pozici nevydržel motor

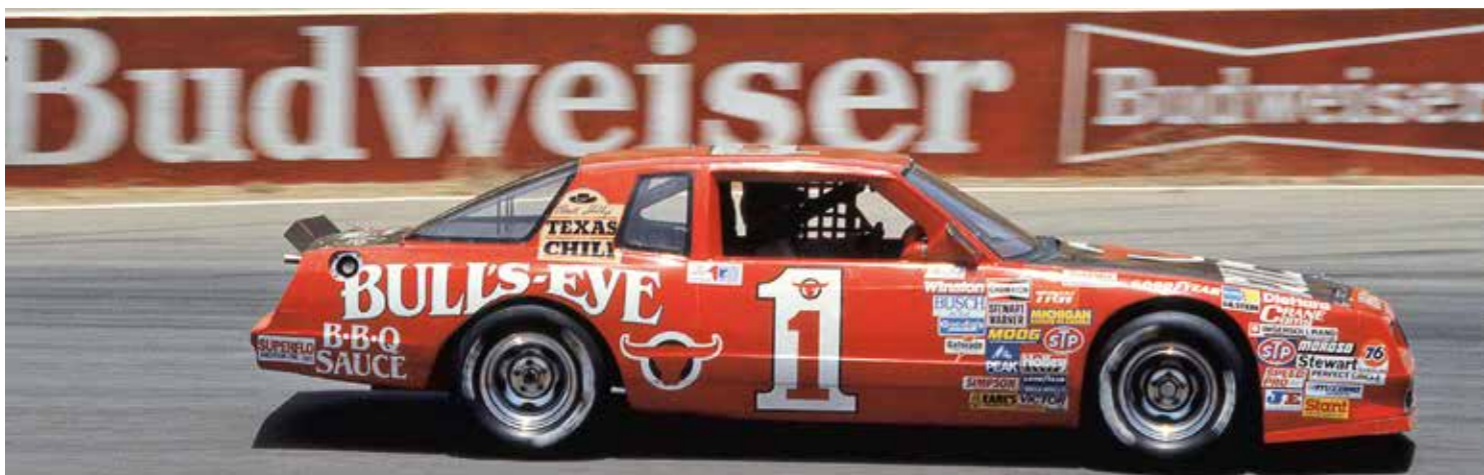
„Miller Beer“ se startovním číslem 8 pod vedením Bobbyho Hillina nakonec dojel třináctý. Buick LeSabre patřil bratrům Stavolovým. Hillinův stájový kolega dojel s dalším Millerovým Buickem na osmém místě

Small-block Chevrolet zaujme svičkami, které nemají obvyklou polohu, známou ze sériových agregátů

V 80. letech se jezdil „Tide Challenge“. Kultovní barevné schéma startovního čísla 17 přineslo od roku 1987 na tratích hodně vzrušení...

Monte Carlo Hosse Ellingtona, občasného účastníka Winston Cupu, řídil v sezóně 1987 Brett Bodine. Vůz sponzorovaly také Carroll Shelby's Texas Chili a Bull's Eye BBQ Sauce. Bodina v 49. kole vyřadil únik oleje

Piedmont Airlines sponzorovaly Oldsmobile Billyho Hagana. Ten obsadil v cíli deváté místo se Sterlingem Martinem v kokpitu. Po zhodnocení skladby diváků na tribunách se rozhodl výrobce dámských punčoch Underalls jako jedna z prvních firem sponzorovat čisté dámskou osádku

Jedním z neaktivnějších sponzorů NASCARu byl pivovar Miller Brewing Company. Vůz s jeho emblémem patří Bobbymu Allisonovi. Wisconsinští výrobce piva stojí za uspořádáním poháru Miller American 400, konané v roce 1987 na Michigan International Speedway. V nevyhlášené „pivní válce“ se utkali Miller, Budweiser a Coors

Oslavně žlutý Oldsmobile Delta 88 ze stáje Larryho McClurea přivezl do cíle Rick Wilson, a to na čtrnácté pozici

Ve druhé polovině 80. let se Buick v NASCARu hodně angažoval. Tým King Racing patřil jezdcí Funny Cars Kennymu Bernsteinovi. Zelený Quaker State, pilotovaný Morganem Sheperdem, vzdal závod z pětaticátého místa kvůli defektu převodovky

BRNO REVIVAL

Grand Prix

Masarykův okruh Brno 13.-14.7.2024

Vozy Grand Prix • Formule • Prototypy • Cestovní vozy

